

[Forsvarsministeren.]

Kreds jo refereret her. Jeg skal tilføje, at det kun er faa Dage, siden denne Forespørgsel blev rettet til mig, og at jeg endnu ikke har haft Lejlighed til at beskæftige mig med Spørgsmaalet. Der har været flere andre Opgaver, som det var mere paatrængende at behandle. Men saa snart der bliver Lejlighed dertil, skal jeg underkaste Sagen en grundig Undersøgelse.

Hermed anbefaler jeg paa ny Lovforslaget til velvillig Behandling.

Stensballe: Den højtærede Minister begyndte sin sidste Tale med at udtale sig om den Afstemning, der fandt Sted i Foraaret her i Tinget angaaende Afrustningsforslaget, og udtalte — jeg kan næsten sige nogle haarde Ord derom. Jeg skulde ikke være kommet ind paa denne Sag, hvis det ikke havde været saaledes, at det nævnte Forslag skulde fjernes fra Tingets Bord, forinden det af os stillede Forslag kunde komme til Afstemning, idet dette blev krævet af Regeringen og Regeringspartierne, for at de skulde ville stemme for det Forslag, vi havde forelagt. Jeg har ikke villet gaa ind paa det tidligere, men paa den Foranledning, som blev givet her i Dag, og som ikke kan staa uimodsagt, maa jeg oplyse, at saadan var Forholdet. For at komme saa hurtigt igennem det som muligt valgte man denne Fremgangsmaade, da alle tre Partier var enige om, at det nævnte Forslag skulde bort fra Tingets Bord for at tilfredsstille Regeringspartierne.

Den højtærede Minister mente, at det var nogle nødvendige Rettelser, den daværende Forsvarsminister foretog i vort Forslag. Det blandede Forsvarsministeren sig saamænd ikke ret meget i; han var saa liberal, at han lod os føre Forhandlingerne med Ministeriets Embedsmænd, og derfor tror jeg nok, at Forslaget i det væsentlige var formet tilstrækkelig godt, ogsaa tilstrækkelig godt for den daværende Forsvarsminister. Men det var jo ikke alene med ham, der blev ført Forhandlinger, der var ogsaa andre Regeringsmedlemmer til Stede, og i Forstaaelse naaede vi alt saa til det Forslag, som nu er gældende Lov. Der blev gjort forskellige Indvendinger, og vi fra vor Side tog Hensyn til nogle af dem, til andre ikke — det var jo os, der havde Ansvaret for Forslaget. Saaledes gik det til. Men at der har været ført Forhandlinger derom med Medlemmer af Regeringen, det staaer fremdeles fast, og

det kan der føres Vidner paa, om det skulde være.

Saa sagde den højtærede Minister, at der var nok nogle Millioner Kroner, som skulde lægges paa nu i Overgangstiden. Ja, det er ganske rigtigt, det er mange Millioner, adskillige Millioner i hvert Fald, men de er ikke medregnet i det Afrustningsforslag, der er forelagt her til ca. 18 Mill. Kr., derimod afholdes alle Overgangsudgifterne af de 35,5 Millioner. Jeg ved ikke, om den højtærede Forsvarsminister ikke var opmærksom paa dette, og derfor vil jeg fremhæve det her.

Den højtærede Minister var ogsaa inde paa, at jeg havde udtalt, at man ikke godt kunde staa i Fællesskabet nede i Genève, hvis det foreliggende Lovforslag blev gennemført. Efter den Opfattelse, jeg har faaet af de Forhandlinger, som føres dernede, og som jeg har været Vidne til, tror jeg, at vor Rolle vilde blive endogsaa særdeles ynkelig, hvis vi gik ind paa noget saadant. Vi forhandler jo ikke alene i Genève. Det har formet sig saaledes, at vi staaer sammen med en hel Gruppe af Stater — og jeg tror, vi staaer godt der — og er enige med dem om at ville søge gennemført en forsvarlig Nedrustning. Vi fra vor Side hævder jo, at vi ikke vil være med til en isoleret Afrustning, men at vi vil være med til at arbejde for — og vi arbejder alle sammen derfor, jeg kan næsten sige i fuld Enighed i Genève — at bringe Rustningerne ned. Men det naas kun ved, at Staterne staaer sammen, og at ikke mindst en mindre Stat gør en Indsats sammen med de andre mindre Stater. Jeg tror, vi vilde komme til at staa noget mærkværdigt, hvis vi vilde gaa ind paa en isoleret Afrustning som den, der foreslaas her, og som, hvad jeg allerede har udtalt, og hvad jeg endnu fastholder, ingen Stat, som vi kan sammenligne os med, har ovovet at stille Forslag om.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (C. F. Sørensen) fremkom med nogle Udtalelser om den tidligere Statsminister Branting. Jeg skal overfor de Udtalelser, som blev citeret, gøre opmærksom paa, at det kan være meget godt senere at fremkomme med Udtalelser, som skal afsvække Brantings tidligere Udtalelser, men det faktiske Forhold er, at baade Branting og hans Efterfølgere i Sverige har ført en ganske anden Politik end den, der føres af Socialdemokratiet og de Radikale her i Landet, og den, som jeg forstod, at Redaktør Engberg havde gjort sig til Talsmand for, idet